

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122210825
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8122210825.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy trvalý pobyt XXX XX C. XXX, proti žalovanej: D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, zastúpenej JUDr. Ján Pavlík, advokát so sídlom Nábřežná 13, 080 01 Prešov, IČO: 54514291, o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 18C/143/2022-111 zo dňa 8.1. 2024, takto

rozhodol:

I. Pokračuje v konaní s dedičmi po nebohom žalobcovi A. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy trvalý pobyt C. XXX, XXX XX a to: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX a 3/ G. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX.

II. Mení rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až III. tak, že:

1. Do vlastníctva žalovanej prikazuje podiel vo veľkosti 1-ice na rodinnom dome č. súp. 288 stojacom na parc. č. XXX/X, zapísanom na LV č. XXX v kat. úz. C., obec C., okres E..

2. Pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka a.s. zo zmluvy č. H. o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ uzavretej dňa 29.4.2019 v zostatku ku dňu 3.6.2021 v sume 21.738,27 eur sa stáva záväzkom žalovanej vo výške 1-ice zostatku.

3. Pohľadávka Štátneho fondu rozvoja bývania zo zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX uzavretej dňa 8.11.2001 v zostatku ku dňu 3.6.2021 v sume 20 439,37 eur sa stáva záväzkom žalovanej vo výške 1-ice zostatku.

4. Do dedičstva po nebohom pôvodnom žalobcovi A. B. nar. XX.X.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX prikazuje:

a) Podiel vo veľkosti 1-ice na rodinnom dome č. súp. XXX stojacom na parc. č. XXX/X, zapísanom na LV č. XXX v kat. úz. C., obec C., okres E..

b) Pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka a.s. zo zmluvy č. H. o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ uzavretej dňa 29.4.2019 v zostatku ku dňu 3.6.2021 v sume 21.738,27 eur, vo výške 1-ice zostatku.

c) Pohľadávka Štátneho fondu rozvoja bývania zo zmluvy č. XXX/XXXX/XXXX uzavretej dňa 8.11.2001 v zostatku ku dňu 3.6.2021 v sume 20.439,37 eur, vo výške 1-ice zostatku.

III. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že p r i k a z u j e rodinný dom č.s. XXX stojaceho na parc. č. XXX/X zapísaný na LV č. XXX, kat. úz. C., obec C., okres E. do podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej, a to každému v 1-ici.

II. Žalobca a žalovaná sú p o v i n í zaplatiť Všeobecnej úverovej banke a.s. zostatok úveru č. zmluvy H. o poskytnutí úvere „HypoPôžička“ uzavretej 29.4.2019, ktorý ku dňu 3.6.2021 činil 21 738,27 eur, a to každý z nich v 1-ici.

III. Žalobca a žalovaná sú p o v i n í zaplatiť Štátnemu fondu rozvoja bývania zostatok úveru č. zmluvy XXX/XXXX/XXXX uzavretej 8.11.2001, ktorý ku dňu 3.6.2021 činil 20 439,37 eur, a to každý z nich v 1-ici.

IV. Strany n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.“

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva k rodinnému domu zapísaného na LV č. XXX, kat. úz. C.. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že počas manželstva nadobudli prístavbu k rodinnému domu. Na výstavbu bol čerpaný úver zo Štátneho fondu rozvoja bývania, ktorý nie je splatený a je v riešení súdu pod sp.zn. 11Csp 212/2018 a exekútorom. Druhý úver bol čerpaný ako „HypoPôžička“ od Všeobecnej úverovej banky, a.s. a ten je nesplatený, nespláca sa a stal sa splatný v celom rozsahu.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo strán sporu uzavreté dňa 18.11.2020, bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 29P/193/2020-66 zo dňa 3.6.2021. Na čas po rozvode súd schválil rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práva a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode.

4. Z LV č. XXX kat. úz. C. vyplýva, že rodinný dom súp. č. XXX, stojaci na parcele č. XXX/X je v BSM (13/2012) (ďalej tiež „predmetná nehnuteľnosť“). Predmetná nehnuteľnosť je zaťažená záložným právom pre Štátny fond rozvoja bývania a VÚB a.s., ktorá oznámila začatie realizácie záložného práva E. XXX/XXXX. Rovnako bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti, vrátane rodinného domu tvoriaceho BSM. V časti C Ťarchy LV č. XXX kat. úz. C. plynie, že tak na podiel žalobcu, ako i podiel žalovanej bolo vydaných päť exekučných príkazov na zriadenie záložného práva, a to aj na predmetnú nehnuteľnosť. Z rozhodnutia o určení súpisného čísla plynie, že stavba bola ukončená v roku 2003 a určilo sa stavbe - rodinnému domu, na parcele č. XXX/X v obci C. I. J. XXX. Dňa 27.1.2017 bolo datované oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo strany veriteľa VÚB banka, a.s. Dňa 31.3.2022 bol vydaný exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností, vrátane rodinného domu súp. č. XXX, stojaceho na parc. XXX/X, kat. úz. C. exekútorom K. L. B.. Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/212/2018-187 zo dňa 13.11.2019 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/12/2020 zo dňa 9.7.2020.

5. Dlh zo zmluvy U1725707-15 o poskytnutí úvere „HypoPôžička“ s VÚB a.s. uzavretej 29.4.2019, ktorý ku dňu 3.6.2021 činil 21.738,27 eur. Z listu súdneho exekútora K. L. B. plynie, že pohľadávka strán sporu ku dňu 3.6.2021 činí 13.988,50 eur, úrok 3,6 % ročne zo sumy 13.988,50 eur od 31.5.2016 do 3.6.2021 – 2.523,45 eur, úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 13.988,50 eur od 4.5.2018 do 3.6.2021 – 3.452,29 eur a úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 13.988,50 eur od 31.5.2016 do 3.5.2018 - 475,13 eur, t.j. spolu vo výške 20.439,37 eur.

6. Rozsudkom Okresný súd Prešov č.k. 11Csp/212/2018-187 zo dňa 13.11.2019 rozhodol tak, že návrh na prerušenie konania zamietol (výrok I.), žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 13.988,50 eur so zmluvným úrokom vo výške 3,60 % p.a. zo sumy 13.988,50 eur od 31.5.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8 % p.a. zo sumy 13.988,50 eur od 31.5.2016 do 3.5.2018 vo výške 475,13 eur a vo výške 8 % ročne zo sumy 13.988,50 eur od 4.5.2018 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 394,70 eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.), žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Predmetný rozsudok bol potvrdený odvolacím súdom, a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoCsp/12/2020-269 zo dňa 9.7.2020.

7. Vec právne posúdil v zmysle ust. § 143, § 148, 149 ods. 1, 3, § 150, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že po podaní žaloby ostal žalobca pasívny. Nevyužil právo repliky, nereagoval na výzvu súdu na späťvzatie žaloby, ani na v nej vyjadrený predbežný záver, že žiadna zo strán sporu nedisponuje finančnými prostriedkami na vyplatenie druhého manžela z BSM. Podaním zo dňa 23.11.2023 uviedol, že trvá na pôvodnom vypořiadaní majetku.

9. Súd mal v konaní za nesporné, že v aktívach BSM je rodinný dom súp. č. XXX stojaci na parcele č. XXX/X zapísaný na LV č. XXX kat. úz. C.. Rovnako spornou nebola existencia ani výška dlhu ku dňu 3.6.2021, a to dlhu voči veriteľovi Štátny fond rozvoja bývania vo výške 20.439,37 eur a voči veriteľovi VÚB, a.s. vo výške 21.738,27 eur. Obe strany sporu sú zadĺžené, čo plynie aj z výpisu z LV č. XXX kat. úz. C. v smere vydanie exekučných príkazov na zriadenie exekučného záložného práva, vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti vydaním exekučného príkazu a oznámením o začatí realizácie záložného práva.

10. V ďalšom súd skúmal, či niektorá zo strán sporu je schopná vyplatiť druhého z manželov titulom vypořiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Žalovaná odhadla cenu predmetnej nehnuteľnosti na 30.000,- eur. Žalobca sa k tejto otázke nevyjadril a ako už súd uviedol, ostal pasívnym. Preto súd vychádzal z ceny rodinného domu vo výške 30.000,- eur. Uviedol, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, do ktorého patrí tiež rodinný dom, môže byť podľa okolností prípadu vypořiadané výnimočne aj tým spôsobom, že súd prikáže rodinný dom do podielového spoluvlastníctva strán sporu, pričom poukázal na judikatúru českých súdov. Výnimočné okolnosti vzhľadom súd aj v súdnej veci, keďže žiadna zo strán nemá k dispozícii finančné prostriedky na vyplatenie vypořiadacieho podielu. Obe strany sporu sú zadĺžené, čoho dôsledkom je nielen výkon záložného práva zriadeného v prospech VÚB, a.s., ale i následné zriadenia exekučných záložných práv na nehnuteľnosti patriace bývalým manželom. Preto súd považoval za spravodlivé riešenie sporu o vypořiadanie BSM tak, že rodinný dom prikázal do podielového spoluvlastníctva bývalých manželov, každému v podiele 1-ica.

11. Záverom súd poznamenal, že v konaní o vypořiadanie BSM nemožno nariadiť predaj nehnuteľnosti tak, ako je tomu v konaní o vypořiadanie podielového spoluvlastníctva. Ak by došlo k splateniu existujúcich dlhov za súčasného zachovania ich podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu, následné vypořiadanie podielového spoluvlastníctva by bolo možné nariadením predaja rodinného domu aj v prípade, ak by žiaden z bývalých manželov nemal k dispozícii finančné prostriedky na vyplatenie spoluvlastníka z jeho podielu.

12. Predmetom vypořiadania BSM boli aj pasíva, a to zostatok z úveru poskytnutého Štátnym fondom rozvoja bývania vo výške 20.439,37 eur a VÚB a.s. vo výške 21.738,27 eur. Pri vypořiadaní zostatku úveru preto vychádzal zo skutočnosti, že strany úver nesplácajú, čo svedčí o ich zlej finančnej situácii. Súd preto nepovažoval za spravodlivé zaviazat' na zaplatenie zostatku úveru veriteľovi len jednu stranu, ktorá by mohla pokračovať v splácaní splátkami po dohode s veriteľom a druhú stranu zaviazat' v rámci finančného vypořiadania na zaplatenie polovice tohto zostatku úveru protistrane v určitej lehote, a to už len s poukazom na vyššie uvedené, že obe strany sporu sú zadĺžené. Pozícia tejto strany by totiž bola horšia a aj tak tento rozsudok pre veriteľa nie je záväzný, má význam len pre vypořiadanie majetku strán sporu. Tak Štátny fond rozvoja bývania (ktorý má voči stranám sporu exekučný titul) a VÚB, a.s. by teda aj v prípade, ak by súd zaviazal len jednu stranu na splatenie úveru, mohla svoju pohľadávku vymáhať od oboch strán. Vzhľadom na uvedené súd preto nepovažoval za účelné prikazať zaplatenie zostatku úveru len jednej strane, ale aj v tomto smere uložil povinnosť zostatku úverov uhradiť veriteľom rovným dielom. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keďže žiadna zo strán nemala vo veci úspech a navyše vychádzajúc z charakteru tohto konania, ktorým sa rieši vypořiadanie spoluvlastníctva oboch strán, súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

14. Proti rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tieto majú spočívať v povinnosti zaplatiť Všeobecnej úverovej banke a.s. zostatok úveru č. zmluvy H., uzavretej dňa 29.04.2019, a to 1-icu z čiastky 21.738,27 eur. Uviedol, že tento úver neuzatváral ani nečerpal, nemal vedomosť o existencii tohto úveru a nesúhlasí s úhradou 1-ice dlžnej čiastky.

15. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že odvolanie žalobcu považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho skutkového zistenia, na základe vykonaných dôkazov, keďže súdu bola spoločne s podaním zo strany žalovanej zo dňa 18.9.2023 doručená ako príloha zmluva o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ č. H.. Z predmetnej zmluvy o poskytnutí úveru je zrejmé, že klientom a dlžníkom je žalobca a žalovaná ako vtedajšia manželka žalobcu je spoludlžníčkou. Táto zmluva bola na poslednej strane č. 9 podpísaná žalobcom, ako aj žalovanou dňa 29.4.2015. Akékoľvek tvrdenia žalobcu o tom, že on tento úver neuzatváral a nečerpal a vôbec nemal vedomosť o existencii tohto úveru, sú preukázateľne nepravdivé a zavádzajúce a samotné odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie je v celom rozsahu nedôvodné. Keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, navrhla, aby odvolací súd tento potvrdil.

16. Žalobca vo svojej replike uviedol, že sa nebude akýmkoľvek spôsobom vyjadrovať k vyjadreniu žalovanej. Trval na pôvodnom návrhu vysporiadania majetku bývalých manželov, spočívajúcom v predaji nehnuteľnosti a zaplataenia zostatku úveru veriteľom rovným dielom oboch strán.

17. Žalovaná vo svojej duplike uviedla, že žalobca nijakým spôsobom nerozporoval ňou uvádzané skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, ku ktorým by sa mala vyjadriť. Čo sa týka návrhu žalobcu uvedeným v jeho replike, s týmto žalovaná nesúhlasí, keďže rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

18. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné čiastočne zmeniť.

19. V priebehu odvolacieho konania došlo k úmrtiu žalobcu, a to dňa 24.9.2024. Z oznámenia zo dňa 23.7.2025 notára A. E. E., so sídlom M. XX, XXX XX E. vyplýva, že poručiteľ nezanechal závet, listinu o vydedení ani iný právny úkon pre prípad smrti, preto v zmysle § 165 Civilného mimosporového poriadku ako dedičia zo zákona do úvahy prichádzajú: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, 2. F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX, 3. G. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX.

20. Uznesením sp. zn. XXX/XXX/XXXX C. XX/XXXX zo dňa 19.9.2025 Okresný súd Prešov súdnym komisárom A. E. E. vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať (výrok I.), konanie o dedičstve zastavil (výrok II.) a výrokom III. rozhodol o odmene súdneho komisára a náhrade hotových výdavkov. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že poručiteľ mal v čase smrti obvyklý pobyt na území Českej republiky. Poukázal na čl. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo dňa 4.7.2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve, v zmysle ktorého právomoc konať vo veci celého dedičstva majú súdy členského štátu, v ktorom mal zosnulý obvyklý pobyt v čase smrti.

21. Odvolací súd v tomto prípade považuje za potrebné uviesť, že existencia právomoci súdu je podmienkou konania, ktorú musí súd skúmať v každom štádiu konania. V prípade jej absencie ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, kedy súd musí konanie zastaviť. V prípade, že súd dôjde k záveru o nedostatku právomoci s tým, že právomoc má orgán cudzieho štátu, vec tomuto orgánu nepostupuje z dôvodu, že slovenský súd nemá takéto oprávnenie, ktoré by mu vyplývalo z medzinárodných predpisov.

22. Podľa § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ak nie je uvedené inak, právomoc slovenských súdov je daná, ak osoba, proti ktorej smeruje návrh (žaloba), má na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo a ak ide o majetkové práva, ak tu má majetok.

23. Z obsahu žaloby podanej žalobcom vyplýva, že predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalobcu a žalovanej), pričom bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tvorí: rodinný dom č.s. XXX stojaceho na parc. č. XXX/X zapísaný na LV č. XXX, kat. úz. C., obec C., okres E., zostatok úveru č. zmluvy H. o poskytnutí úvere „HypoPôžička“ uzavretej dňa 29.4.2019 so Všeobecnou

úverovou bankou, a.s. a zostatok úveru č. zmluvy XXX/XXXX/XXXX uzavretej dňa 8.11.2001 so Štátnym fondom rozvoja bývania.

24. Posúdiac tak okolnosti posudzovanej veci, na daný právny vzťah treba aplikovať ustanovenie § 37 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Spoločná nehnuteľnosť strán sporu, ktorá tvorí masu BSM, sa nachádza na území Slovenskej republiky, rovnako tak ich záväzky sú vedené voči slovenským finančným inštitúciám, v dôsledku čoho sú naplnené podmienky právomoci slovenského súdu.

25. Odvolací súd aplikoval zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, z ktorej relevantnej právnej normy, ust. § 37, vyplýva všeobecná právomoc slovenských súdov v majetkových veciach za podmienky, že žalovaný má na území Slovenskej republiky (ten) majetok, ktorý má byť predmetom konania.

26. Na základe týchto zistení odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci je daná právomoc slovenských súdov na konanie.

27. Podľa § 63 ods. 1 až 3 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve. Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

28. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania žalobca zomrel, s poukazom na cit. ust. § 63 odvolací súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

29. Odvolací súd tak v ďalšom nemal možnosť potvrdiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a akceptovať kreovanie podielového spoluvlastníctva z dôvodu, že žiadna zo strán nemala k dispozícii finančné prostriedky na vyrovnanie podielu druhého manžela. S ohľadom na judikatúru súdov bolo potrebné napadnutý rozsudok zmeniť a masu BSM v rozsahu 1/2 zaradiť do dedičstva po nebohom žalobcovi. Všeobecný súd má totiž právomoc dokončiť spor o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov i po smrti jedného z nich, avšak nie je oprávnený vykonať vyporiadanie medzi bezpodielovým spoluvlastníkom a právnymi nástupcami zomrelého bezpodielového spoluvlastníka. Takéto vyporiadanie môže vykonať len dedičský súd (porovnaj R 44/77, R 4/80).

30. Podľa R 4/1980: „Ak bolo za života bezpodielových spoluvlastníkov začaté občianske súdne konanie o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je v tomto konaní aj po smrti jedného z týchto bezpodielových spoluvlastníkov naďalej daná právomoc súdu, ktorý dokončí konanie (§ 107 ods. 3 OSP) s dedičmi zomretého bezpodielového spoluvlastníka. V dedičskom konaní je potom štátne notárstvo viazané rozhodnutím súdu o tom, čo pripadá z vyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva do dedičstva po zosnulom bezpodielovom spoluvlastníkovi a tento majetok (dlhy) zaradí do súpisu aktív a pasív dedičstva.“

31. Odvolaciemu súdu prináleží dodať, že do právomoci civilného súdu teda neprináleží rozhodnúť o tom, ktorý z dedičov a v akom podiele bude preberateľom dedičstva po poručiteľovi. Uvedená otázka patrí do výlučnej právomoci dedičského súdu. Dedič v dedičskom konaní má právo uzatvoriť aj dedičskú dohodu, v ktorej rámci môže dôjsť k vyporiadaniu dedičstva aj mimo rámca zákonom predvídaných zákonných dedičských podielov, napr. jeden dedič v rámci dedičskej dohody bude súhlasiť s nižším, než zákonom predpokladaným dedičským podielom, t.j. vzdá sa celkom, resp. čiastočne svojho dedičstva a svojich dedičských práv v prospech druhého, resp. ďalších dedičov a podobne. Hoci v prejednávanej veci bol predmetom vyporiadania i dlh poručiteľa, nemožno vylúčiť, že poručiteľovi po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, t.j. po zániku BSM, vznikol ešte iný záväzok, ktorý by mal byť dedičským súdom vyporiadateľný.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd s poukazom na ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. až III. v časti týkajúcej sa vyporiadacieho podielu nebohého žalobcu zmenil tak, že

vyporiadací podiel nebohého žalobcu z BSM žalobcu a žalobkyne, patrí do dedičstva po nebohom žalobcovi.

33. Odvolaním v prejednávanej veci žalobca namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, ktorou súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť Všeobecnej úverovej banke a.s. zostatok úveru č. zmluvy H., uzavretej dňa 29.4.2019, 1-icu z čiastky 21.738,27 eur. Uviedol, že tento úver neuzatváral ani nečerpал a nemal vedomosť o existencii tohto úveru. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že toto tvrdenie žalobca nijako nepreukázal, nepredložil žiaden dôkaz, pričom z uvedenej zmluvy vyplýva, že táto bola dňa 29.4.2015 podpísaná žalobcom aj žalovanou, o čom svedčia podpisy strán sporu na predmetnej zmluve na strane č. 9.

34. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

35. K tvrdeniam žalobcu predneseným až v odvolacom konaní, nakoľko žalobca bol v priebehu konania pred súdom prvej inštancie po podaní žaloby pasívny, týkajúcim sa jeho nevedomosti o záväzku voči Všeobecnej úverovej banke, a.s. vyplývajúcom z vyššie uvedenej zmluvy, odvolací súd poukazuje na § 366 CSP, pričom zdôrazňuje, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok uvedených v citovanom ustanovení § 366 CSP, za ktorých by bolo možné prihliadať na tieto jeho tvrdenia ako tzv. novoty v odvolacom konaní.

36. Preto odvolací súd vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, majúc za to, že odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

37. V dôsledku čiastočnej zmeny prvoinštančného rozhodnutia rozhodoval odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov celého (prvoinštančného aj odvolacieho konania).

38. K ustáleniu úspechu, resp. neúspechu strán sporu, vychádzajúc z porovnania hodnôt, ktoré pripadli z BSM žalovanej, oproti hodnotám, ktoré z BSM súd určil do dedičstva po nebohom žalobcovi, možno konštatovať, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu čo do hodnotového vyporiadania BSM je rovnaký, ktorá skutočnosť následne odvolací súd viedla k rozhodnutiu o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP v nadväznosti na ust. § 396 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal. Zmena rozsudku súdu prvej inštancie spočívala len v zmene, kedy súd nepriznal vyrovnací nebohému žalobcovi, ale jeho hodnotu určil do dedičstva.

39. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP a § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).